

קמד. בית המקדש, כחור מרכז הרוחני של האומה, ומקור החיים הרוחניים של כל יחיד ממנה, מצד התזוין המורגש המרהיב עין כיפיו ומנשא את הרעיון בעזרו איזמו. צריך הוא להבנות ברנה בכל יום אצל כל יחיד מישראל, כדי להשיב את נפשו כמלא חיה בתוכיות האומה במצבה השלם. אז ישובו להיחיד כחותיו הנפשיים הרעניים, שחיי האמונה, וחום ההרגש ואורו, פורחים בהם בפרחי חמד, של שלל צבעים נחמדים למאד. תעודה זו מתכוננת כפועל על ידי סדר היום של הקרבנות הנאמדות לפני התפילה. פרשת הכיור, התמיד, הקטורת, זורעים הם את הגדול האלהי שבבית הגדול והקדוש במעמקי הנשמה, קרוב למדת השיגוב שהיתה לכל יחיד בעת היות האומה חיה, ומקדשה כתוכה על אדמתה. גרעיני התשוקה אל השלמתה של האומה בתכונתה הרוחנית, הולכים הם ועושים את פירותיהם על תלמי הלב. הם הולכים ורבים, משתרגים עם כל המון הרעיונות הטובים המתיחשים לתכונה המרכזית הזאת, וכנסת ישראל נבנית ברנה בנין איתן בכחה לאלהים, אשר יתן לה עצמה, מצד ההוד הנצחי האצור בסגולת מאוייה, יותר מהמון בנינים חמריים ומוסדות לאומיים של חול, המאמצים כח כל לאום אשר רק על כשרו וחילו הגשמי יחיה. אהבת אלהים התמימה והנשאה, מתעוררת ומתיצבת חיה, בעז גדול, כנשמת האומה, על ידי זכרונותיה מימי קדם, בהיות נר אלהים תמים עמדה. והאידיאליות של זכר נשגב זה, דולה ממעמקים כל רעיון נחמד, וכל משאת נפש כבירה וקדושה, ומצגת לעיני האומה בכללה את ערכה האלהי הגדול, שממלא הוד והדר את כל חדרי לב של כל יחיד בנייה.

ותבנה בית המקדש במהרה בימינו. ההכרה באה, שכל הקלקולים הפרטיים באים רק מחסרונה של הארת החיים הכלליים. חרבן בית המקדש, שנטל כבוד מבית חיינו, הוא הוא הגורם שעולמנו נחשך, והנשמות סובלות מצרים ומחשכים, ועל כן באים הגרעונות הנוראים, המסככים כל חטא, כל עון וכל פשע. על כן מוכרחת היא הנשמה הישראלית לבקש את תקונה בשרשה, יחזור כבוד ד' על מכונו, יגלה הדר הקדש וזיוו בעולם, והכל ישוב על מכונו. ותבנה בית המקדש, במהרה בימינו. השאיפה למהירות הבנין נותנת מעוף של קדושה מברקת בנשמתנו והשקיקה, שהמהירות הזאת תהיה בימינו, מקשרת את כל מהות החיים שלנו גם בצורתם הזמנית, ליסוד הקדושה השלמה העליונה, שכל הארץ תאיר והאירה מכבודה, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו.

הסבה שהשוו אותם לכוכבים היא, כי איתא בווהר שכל כוכב הוא עולם שלם ומלא, אף-על-פי שלנו הוא נראה רק כנקודת-אורה. כמו-כן נפש כל תינוק מישראל, הוא עולם שלם ומלא. משום כך למוד תינוקות דומה כמו-כן ידוע לבנין בית המקדש (ויותר, שאין מבטלים תינוקות של בית רכן אפילו לבנין כהמ"ק⁴), שכא לעשות את העולם נאה, כדברי חז"ל על הפסוק: "וישבו בניו ברמה"⁵ — וכי מה ענין ניות אצל רמה? — אלא שהיו יושבין ברמה ועוסקין בנויו של עולם⁶, שעסקו בשאלת בנין בית-המקדש שיהפוך עולם מנוול לעולם נאה. אמנם מצד המעשי התחילו בכנין בית-המקדש רק בימי שלמה, אבל האידיאה הנשגבה של בית-המקדש צפה ועלתה בראשונה ברמה. וכזה אפשר לפרש את הפסוק: "קול ברמה נשמע"⁷, שרכים מתלבטים בו, כי הרי קבורת רחל היא בחלקו של יהודה בדרך אפרתה ורמה היא בחלקו של בנימין? אלא במקום חדוש האידיאה של בית-המקדש שם נשמעה גם היללה על חרבנו. גם חנוך ילדי ישראל דומה לרעיון בנין בית-המקדש, כי מטרתו לעשות את נפשותיהם של ישראל, שכל אחת היא עולם מלא, לנאות ומכוונות לאביהם שבשמים, ולכן אמרו כי מלמדי תינוקות הם ככחינת מצדיקי הרבים ככוכבים.